

PRIMII PAȘI CĂTRE UCENICIA CREȘTINĂ

Cercul complet al uceniei

**CAMPANIA NAȚIONALĂ
DE CITIRE A BIBLIEI**

Leții dinaintea botezului

Primul pas	Începuturile uceniciei în Isus Hristos	1
	<i>Cum să fii salvat</i>	
Al doilea pas	Încrede-te în Domnul	5
	<i>Siguranța mântuirii</i>	
Al treilea pas	Mărturisește-ți credința	9
	<i>Mărturia personală și Botezul</i>	
Al patrulea pas	Alătură-te poporului lui Dumnezeu	13
	A fi membru în biserică	

Leții de după botez

Al cincilea pas	Ascultă-L pe Domnul	17
	<i>Ascultarea și lertarea de păcate</i>	
Al șaselea pas	Îmbogățește-ți prietenia cu Domnul	21
	<i>Citirea devoțională din Biblie și Rugăciunea</i>	
Al șaptelea pas	Folosește-ți darurile spirituale	25
	<i>Daruri și Slujiri personale</i>	
Al optulea pas	Cum să fii un organizator care prosperă	29
	<i>Administrație financiară</i>	

Campania Națională de Citire a Bibliei

Church Starts International
P.O. Box 177
Henrietta, TX 76365

billdavis@churchstarts.com
www.churchstarts.com

Toate scripturile sunt de la
Nouă Traducere În Limba Română
© 2006 by Biblica, Inc.®
© 2003 de către Ted Lindwall

Acum sunt un ucenic al lui Isus

De aici se începe.....

Isus i-a poruncit bisericii Sale: "Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit". (Matei 28:19-20). Biserica îi poate face ucenici numai pe aceia care doresc acest lucru. Tu trebuie să decizi, pentru tine, dacă vrei să ÎL urmezi cu adevărat pe Isus și să fii un ucenic activ, ori să nu-ți pese și să te întorci la obiceiurile din lume. Ceea ce faci acum va hotărî cum îți vei trăi restul vieții -în bucurii și victorie cu Domnul sau în eșecuri, tras în jos de egoismul tău. Această cărțică îți dă posibilitatea să începi cu dreptul ca ucenic al lui Isus Hristos, în credincioșie și împliniri.

Fiecare creștin născut din nou trebuie ucenicizat. E trist, dar sunt mulți care au devenit creștini născuți din nou cu mulți ani în urmă și care nu știu ce înseamnă să fii ucenic. Lucrurile pe care le vei învăța în paginile următoare, împreună cu alții, te vor ajuta să înțelegi în profunzime această experiență unică, de ucenic. Aici este începutul, dar tu trebuie să continui această lucrare de ucenic al lui Isus Hristos toată viața ta.

Sunt și alte lucruri de învățat în acest Cerc complet al uceniciei, cum ar fi: studiile biblice personale și de familie-oferite de National Bible Reading Campaign (Campania națională de citire a Bibliei), studii săptămânale în grupuri de prieteni, creșterea personală ca membru al organizației ROCK (Stânca) și activități diverse în institutul biblic al bisericii. Studiul biblic la școala duminicală este un alt aspect deloc de neglijat. Pe lângă nevoia de studiu, este important de știut că puțini sunt creștinii care cresc spiritual fără să meargă la biserică, să activeze în bisericile lor sau în misiuni ale bisericilor lor.

Hotărăște-te acum să fi un ucenic activ al lui Isus Hristos. Când vei ajunge la sfârșitul acestor studii, vei fi deja pe drumul bun al cunoașterii și slujirii lui Isus Hristos, Domnul Tău.

Am un sfat pentru studenții cu judecată: Pe această pagină și pe următoarele vom folosi versete cheie ale Bibliei. Astfel, vom trece prin mai multe capitole și cărți ale Bibliei. Deși această metodă este benefică acestui fel de studiu, este totuși periculos, fiindcă versetele pot fi interpretate greșit dacă sunt scoase din contextul lor. Din această cauză, noi încurajăm pe fiecare cititor să caute fiecare verset pomenit aici și să le citească și pe cele dinaintea și după el. În acest fel, va fi mai puțin probabilă interpretarea greșită și de asemenea acesta este și un mod excelent de studiu personal al Bibliei.

Începuturile uceniciei în Isus Hristos

Ca să fii un ucenic al lui Isus, trebuie să-L întâlnești și să-L cunoști personal. Nu este destul să fii o persoană "bună" sau un membru credincios al bisericii. Sunt mulți oameni ca aceștia, buni și credincioși în biserică, dar care de fapt nu-L știu deloc pe Dumnezeu și nici n-au fost mântuiți de Isus Hristos. Așadar, vom începe studiul Bibliei pentru a afla ce trebuie să facem pentru a deveni copii ai lui Dumnezeu, spălați de toate păcatele de către Isus Hristos..

Cum să fii mântuit și cum să fii sigur că ai fost mântuit?

Ce face Dumnezeu pentru a ne mântui: Mulți oameni muncesc din greu ca să fie acceptați de Dumnezeu. Ei merg la biserică în fiecare zi, dau în biserică și la săraci, respectă regulile și fac multe altele. Unii cred că numai răspunzând la chemarea unui pastor și botezându-se, vor fi mântuiți. Ei cred că Dumnezeu îi va accepta pe baza acestor fapte bune. Totuși, Biblia spune foarte clar că noi nu ne putem salva, mântui pe noi înșine; numai Dumnezeu este acela care poate. Tot în Biblie găsim ce a făcut Dumnezeu pentru a ne salva și cum putem primi de la El această binecuvântare.

Efeseni 2:8-9. "Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni."

1. Versetele acestea spun că suntem mântuiți astfel:

☐ Prin harul lui Dumnezeu.	☐ Trăind o viață perfectă.
☐ Dar de la Dumnezeu.	☐ Apartenența la o biserică bună
☐ Prin credința noastră în darul lui Dumnezeu.	☐ Prin botez.

2. De ce nu putem fi mântuiți de faptele noastre bune?

- Pentru că trebuie să-i dăm bani lui Dumnezeu.
- Să nu ne lăudăm că ne-am câștigat mântuirea prin forțele noastre.

3. Care este singurul lucru prin care obținem mântuirea?

- Prin credință și numai prin credință.
- Nu trebuie să păcătuim niciodată.
- Trebuie să fim membri într-o biserică bună.

Aceste versete lasă în urmă și întrebări, cum ar fi: Până la urmă, de ce este nevoie să fim mântuiți? De ce nu obținem mântuirea prin fapte bune? Ce fel de credință să avem ca să fim mântuiți? De ce mântuirea este un dar al lui Dumnezeu numai pentru cei care cred?

De ce este nevoie să fim mântuiți: Mulți oameni consideră că nu există nevoia de a fi mântuit, pentru că ei se consideră oameni "buni", mult mai buni decât majoritatea. Asta se cheamă mândrie și e un semn de ignoranță față de sfințenia lui Dumnezeu. Biblia este clară: toți suntem păcătoși în ochii lui Dumnezeu.

Romani 3:23 ... "Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu."

4. Potrivit acestui verset:

- Toți au păcătuit.
- Nimeni nu posedă acea sfințenie cerută de Dumnezeu.
- Puțini oameni sunt mântuiți pentru că sunt mai buni ca alții.

Romani 6:23 ... "Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru."

5. Aici, Biblia ne învață că:

- Merităm moartea (despărțirea veșnică de Dumnezeu) ca plată pentru păcatele noastre.
- Trebuie să ducem o viață fără nici o pată pentru a fi mântuiți.
- Nu se obține prin faptele noastre. Dumnezeu este acela care ne oferă viața veșnică.
- Viața veșnică este numai în Isus Hristos.

Biblia ne învață că Dumnezeu îi primește numai pe cei dreپți în Împărăția Lui, și numai cei neprihăniți vor petrece veșnicia cu El. Dar dacă suntem toți păcătoși, de unde luăm acea neprihănire, care ne va salva de păcatele noastre?

Romani 3:21-22a ... "Dar acum s-a arătat o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și proorocii, și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El."

Pentru că toți oamenii sunt păcătoși, Dumnezeu trebuie "să facă rost" de o neprihănire care nu depinde de respectarea legii sau de regulile religiei.

6. Pavel explică faptul că această neprihănire ne parvine astfel:

- Este o neprihănire dată nouă de Însuși Dumnezeu.
- O primim numai prin credința în Isus.
- O au numai aceia care sunt fără păcat.
- Le parvine acelor care Îl numesc pe Hristos - Salvator.

Romani 3:22-25a ... "Nu este nici o deosebire. Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său sfânt, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus. Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire."

7. Potrivit Bibliei, câți oameni au păcătuit împotriva lui Dumnezeu și câți nu se ridică la înălțimea așteptărilor Sale, după cum ar fi normal? _____

8. Noi suntem socotiți neprihăniți în fața lui Dumnezeu:

- Este ceva dat de Dumnezeu prin harul Său sfânt, fără ca noi înșine să-l fi câștigat.
- Cu prețul sacrificiilor noastre și comportându-ne fără păcat.
- Lucru făcut posibil numai prin sacrificiul Domnului Isus Hristos.
- Este nevoie de credința noastră în puterea iertătoare a sângelui lui Hristos.

Ce trebuie să facem noi ca Dumnezeu să ne salveze. Numai Dumnezeu ne poate mântui de păcatele noastre, dar ce trebuie să facem noi ca să-l dăm Lui posibilitatea să ne mântuiască? Versetele studiate mai sus arată că singurul lucru este să credem în Isus Hristos ca Domn și Mântuitor; trebuie să credem numai în puterea sângelui Său, semn al sacrificiului Său pentru mântuirea noastră. Aceasta înseamnă că nimic altceva nu ne va mântui. Dacă, totuși, credem că faptele noastre bune sau actele evlavioase ne vor mântui, deja cădem în ispita de a desconsidera puterea totală a lui Hristos de a ne salva.

Cu toate acestea, se ridică de multe ori întrebarea: De ce fel de credință în Isus am nevoie pentru a mă ajuta să fiu mântuit? Chiar Biblia spune: **“Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară!” (Iacov 2:19).** Sunt mulți oameni care declară că ei cred sincer în Dumnezeu, dar nu arată în nici un fel că aparțin lui Dumnezeu sau că ar fi fost mântuiți de El.

În predicile lor, ucenicii ne arată clar de ce fel de credință avem nevoie pentru ca Dumnezeu să ne mântuiască. Petru a spus: **“Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai dinainte prin gura tuturor proorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se ștergă păcatele” (Faptele Apostolilor 3:18-19a).**

9. Cu aceste cuvinte, Petru a spus:

- Moartea lui Hristos pentru păcatele noastre a fost prevestită de profeți.
- Noi trebuie să răspundem prin pocăință și să ne întoarcem la Dumnezeu.
- Tot ceea ce trebuie să facem este să credem că Dumnezeu există.

Demonii cred și se înfioară, dar ei nu s-au pocăit și întors la Dumnezeu niciodată. Mulți oameni care spun că cred în Dumnezeu fac la fel, nu se pocăiesc și nu se întorc niciodată la El. Deși pare foarte clar, mulți se întreabă ce înseamnă a te pocăi. Înseamnă ca viața ta să ia o întorsătură de 180 de grade de la egoism și neascultare, spre slujirea și ascultarea de Isus Hristos. Un semn al pocăinței este botezul. Numai Hristos mântuiește, nu botezul, dar acesta este un semn al sincerității credinței tale în Hristos ca noul tău Domn.

În aceeași predică, Petru a spus: **“Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh” (Faptele Apostolilor 2:38).**

10. Petru le-a spus ascultătorilor săi:

- Să se lase de obiceiurile vechi ale lor.
- Să-și demonstreze pocăința prin botezul în public.
- Să ridice numai mâna ca să arate că ei cred în Isus.
- Că Dumnezeu le va oferi Duh Sfânt tuturor celor care renunță la păcatele lor în mod sincer.

Într-o lecție viitoare, vom afla mai multe despre puterea Duhului Sfânt de a ne schimba și de a ne da puteri să trăim o viață după voia lui Dumnezeu. Pentru ca Duhul Sfânt să pătrundă în noi și să ne dea putere să ne trăim viața în mod diferit, noi trebuie să ne pocăim și să oferim viețile noastre lui Dumnezeu, mărturisind că Isus Hristos este acum Domnul vieților noastre.

Cât de diferite vor fi viețile noastre, avându-l pe Isus la cârmă? Apostolul Pavel pomeneste de lucruri pe care le lăsam în urmă și de altele cu care pornim la drum, valabil pentru cei care se pocăiesc și au puterea Duhului Sfânt:

De lăsat în urmă: “Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură.” (Coloseni 3:8)

De luat cu noi: “Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.” (Coloseni 3:12)

Evaluarea spirituală personală

(Bifați câte recunoașteți în viața d-voastră)

- Știu că sunt păcătos și că nu voi avea niciodată destulă putere să fiu acceptat de Dumnezeu.
- Știu că Dumnezeu și-a dat pe singurul Său Fiu, ca să moară pentru păcatele mele.
- Știu că pot să fiu salvat numai prin pocăință și credință în Hristos.
- Renunț la viața mea veche și mă ofer lui Dumnezeu, primind iertarea lui Dumnezeu și Duhul Său Sfânt, și mă încred în Hristos pentru mântuirea mea.
- Am încredere că Dumnezeu m-a iertat și că mi-a dat viață veșnică.
- Doresc să fiu botezat, ca semn al credinței mele și al începutului vieții mele noi în Dumnezeu.

În paginile următoare, vei afla cu siguranță că ești mântuit. Vor mai fi și alte explicații despre scopul și binecuvântarea botezului. NU vei fi niciodată forțat să iei o decizie pe care n-o dorești din tot sufletul. Dumnezeu îi primește numai pe cei care se oferă să vină la El.

Încrede-te în Domnul

Suntem mântuiți atunci când ne îndepărtăm de obiceiurile noastre vechi și ne încredem în Domnul cu tot ce avem. Credința care mântuiește nu este ceva ce ai doar la începutul vieții tale de creștin. Credința mântuitoare aparține celor care sunt mântuiți cu adevărat, pentru totdeauna. Lumea, trupul și diavolul ne îndeamnă să nu ne încredem în Domnul în totalitate, ci să depindem de lucruri schimbătoare, cum ar fi faptele bune, actele pioase sau de credința noastră care nu se clatină. Nu vom avea aceste lucruri în perfecțiunea lor, decât în ziua când vine Isus Hristos, când ne va transforma după chipul Lui. Numai credința în Hristos te va mântui și te va păstra în această stare de grație.

De ce să ne încredem numai în Domnul pentru salvarea noastră? Biblia este plină de promisiuni care toate au aceeași concluzie, cum că te poți încrede 100% în Domnul, și numai în El, pentru mântuire. Vedeți mai jos: ***“Oricine crede în Fiul, are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el”*** (Ioan 3:36).

1. Aici, Biblia spune că oricine, cu alte cuvinte toți care cred în Isus:

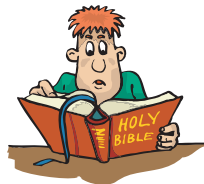
- Vor avea viață veșnică dacă sunt credincioși și sunt destul de buni.
- Au deja viață veșnică.
- Vor avea viață veșnică atunci când mor.

2. Cine nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu va rămâne peste el?

“Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață” (Ioan 5:24).

3. Ce spune Isus că este adevărat despre oricine aude cuvântul Său și crede în promisiunea lui Dumnezeu de mântuire?

- Acea persoană va avea cândva viață veșnică, dacă este destul de credincioasă
- Acea persoană va avea mai puține șanse de a fi condamnată.
- Acea persoană are acum viața veșnică.
- Acea persoană nu va fi condamnată.
- Acea persoană a trecut deja de la moarte la viață.

Majoritatea oamenilor recunosc că numai Dumnezeu are dreptul să ne adopte și să devenim copiii Lui. Dar cum intrăm în posesia acelui drept?

“A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1: 11-12).

Pentru a-și ține promisiunile, Dumnezeu L-a trimis pe Mântuitorul la poporul Său ales, Israel.

4. Vorbind în mod general, ce au făcut evreii privitor la Isus?

5. Cui dă Dumnezeu dreptul, sub formă de cadou, de a fi copiii Săi?

- Celor care au păcătuit mai puțin.
- Celor care au fost botezați.
- Celor care au crezut în numele și autoritatea lui Isus Hristos.
- Celor care L-au primit pe Isus în inimile și viețile lor.
- Evreilor.

6. Tu ai acum viață veșnică? Fie da sau nu, justifică-ți răspunsul.

Ce ți se întâmplă când te încrezi în Domnul? Dumnezeu îți oferă lucruri minunate atunci când te încrezi în Fiul Său, pentru mântuire. Vedeți în continuare care sunt acele lucruri: ***“Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese fâgăduit, și care este o arună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui”*** (Efeseni 1:13-14).

7. Prin aceste cuvinte, Dumnezeu ne spune ceva despre trei lucruri ce se vor întâmpla celor care sunt mântuiți. Ele sunt:

- Ei aud cuvântul adevărului, vestea bună despre mântuire.
- Ei cred vestea bună, încrezându-se în Hristos.
- Ei încep să aibă vedenii și să vorbească în limbi.
- Ei sunt pecetluiți ca fiind în posesia lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt.

8. Care este garanția că vom primi moștenirea promisă nouă?

“Pentru că oricine este născut din Dumnezeu, biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră. Cine este cel care a biruit lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?” (1 Ioan 5:4-5)

9. Ce putere biruiește lumea și eforturile ei de a ne îndepărta de Dumnezeu?

- Hotărârea noastră de a nu-L dezamăgi pe Dumnezeu.
- Credința în puterea lui Dumnezeu de a ne mântui.

10. Cine învinge puterea acestei lumi? Numai acela care:

- Nu păcătuiește niciodată.
- Trăiește din plin promisiunile sale făcute lui Dumnezeu.
- Se încrede în Isus ca fiind Fiul Atotputernic al lui Dumnezeu.

11. Părerii: De ce fel de credință e nevoie pentru ca acelea de mai sus să se îndeplinească?

- Este suficient să se creadă în ideea că Isus este Fiul lui Dumnezeu.
- Trebuie să crezi că Isus este Fiul lui Dumnezeu și că numai El mântuiește.

Creștinii la început de drum, ca de altfel și cei mai vechi, știu că au multe ispite pe care le vor întâlni. Ce speranță au ei să-i ajute ca să le treacă pe acestea cu bine când se izbesc de ele? Dumnezeu le promite copiilor Lui următoarele lucruri: : **“Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda” (1Corinteni 10:13).**

12. Potrivit cu aceasta, ai întâlnit vreodată ispite pe care nu le-a avut nimeni altcineva?

- Da Nu

13. Cum îți dă putere Dumnezeu să rezisti ispitelor din viața ta?

- Dumnezeu Însuși mă va feri să fiu ispitit mai mult decât puterile mele.
- Dumnezeu mă va feri să nu fiu ispitit.
- Dumnezeu îmi va da o cale să scap de ispită.

14. Părerii: De ce sunt ispitiți creștinii, în ciuda ajutorului pe care-l primesc de la Dumnezeu?

- Ei cred că este mai bine să se lase ispitiți decât să asculte de Dumnezeu.
- Nu-și pot da seama câtă durere și rău vor veni după greșeală.
- Îl învinuiesc pe Dumnezeu pentru ispită sau dau vina pe împrejurările în care se găsesc.
- Îl învinuiesc pe Dumnezeu, zicând că sunt “prea slabi” pentru a rezista ispitei.
- Nu pot fugi de ispită, de puterea acesteia.

A-L asculta pe Dumnezeu nu înseamnă numai să rezisti ispitei. Mult mai important este să FACI tot ce vrea El și are în plan pentru viața ta. Următorul pas în ucenicie te va ajuta să înțelegi voia lui Dumnezeu pentru viața ta și s-o aplici cu succes.

Mărturisește-ți credința

Isus a spus: "De aceea, pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri." (Matei 10:32). Atunci când punem în slujba lui Hristos viețile noastre, este normal să le "mărturisim" și altora despre această relație cu Isus. O facem în mai multe moduri. De exemplu, ceilalți văd o schimbare evidentă în viețile noastre. Le spunem deschis că noi îi aparținem lui Hristos; atunci când ne botezăm, punem accent mai mare pe faptul că Îl acceptăm pe Hristos ca fiind Domnul nostru.

Biblia nu vorbește niciodată despre "creștini secreți", fiindcă este imposibil să păstrezi secretă această experiență pe care o ai cu Isus Hristos. Una dintre poveștile cele mai înduioșătoare este aceea cu omul posedat de un duh necurat și pe care Isus l-a îndepărtat din trupul lui. După aceea, omul l-a întrebat dacă poate să se alăture și el grupului de Ucenici și să meargă cu Isus oriunde mergeau ei. Răspunsul lui Isus apare în Biblie:

"Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: <Du-te acasă la ai tăi și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut grijă de tine> El a plecat și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau" (Marcu 5:19-20).

1. Ce are de spus Biblia despre acest episod?

- Isus a crezut că ar fi cel mai bun lucru, pentru acel om, să se ducă acasă și să spună familiei sale despre puterea lui Isus în viața lui.
- Omului îi era frică să spună oamenilor ce i se întâmplase.
- Omul acela, nu numai că i-a spus familiei sale, dar a și mers la alte zece orașe dimprejur și le-a vestit și lor ceea ce făcuse Isus pentru el.
- Oamenii nu erau interesați de povestea omului.

2. Păreri: De ce este creștinul o făptură nouă? El/lui sau ea/ei:

- I s-au iertat toate păcatele.
- I s-a dat dreptul să se numească fiul sau fiica lui Dumnezeu.
- Și-a schimbat peste noapte greutatea și înălțimea.
- Are Duhul Sfânt care locuiește înăuntru.
- Are un țel nou în viață,
- Are un destin nou: raiul în locul iadului.

3. Oamenii sunt în general impresionați de:

- Schimbările pe care le văd în viețile noastre.
- Argumentele pe care le invocăm pentru a-i face să se schimbe ei înșiși.

4. Ce schimbări a adus Isus în viața ta și pe care le poți împărtăși cu alții? _____

Cui îi poți spune despre aceste lucruri? _____

Fiecare creștin nou a fost schimbat de Dumnezeu. Și schimbarea va continua, atâta timp cât el sau ea va umbla cu Dumnezeu. Până și trăsăturile și caracterul vor fi altele. Și cei care s-au opus vieții tale cu Dumnezeu le vor observa. Petru și Ioan au fost aduși în fața celor care l-au condamnat pe Isus la moarte. Cu câteva zile înainte, Petru se lepădase de Isus, dar ascultați ce are el de spus despre puterea mântuitoare a lui Isus: "**În nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat**

oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți>. Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, intrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus" (Faptele Apostolilor 4:12-13).

5. Care a fost mesajul lui Petru despre Isus Hristos?

6. Ce au observat dușmanii la Petru și Ioan

- Se vedea de departe că aceștia doi absolviseră facultatea.
- Cei doi aveau mult curaj în ceea ce spuneau.
- Că aceștia doi fuseseră cu Isus.

Mărturia botezului creștin. În zilele noastre, sunt păreri împărțite despre botez. Pentru foarte mult timp, se botezau copiii, fiindcă se credea că așa vor fi salvați de la păcatul originar. Acum 1000 de ani, pentru unele dintre biserici, scufundarea în apă s-a schimbat în stropirea cu apă. Nu trebuie să intrăm în dezacord cu aceia care practică acestea, dar suntem răspunzători să vedem exact ceea ce spune Biblia și să aplicăm întocmai. Mai presus de toate, să precizăm că botezul creștin este un mod de a arăta că acum îi aparținem lui Isus.

Ultimele cuvinte ale lui Isus pentru biserica Sa au fost: "Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit" (Matei 28:19-20 a).

7. Analizați cu atenție rândurile de mai jos și dați-vă cu părerea:

- Creștinii ar trebui să meargă în lume și să facă ucenici din toate neamurile.
- Creștinii ar trebui să aștepte ca lumea să vină la ei, ca să audă Evanghelia.
- Botezul ar trebui să fie urmarea firească a învățării oamenilor despre Isus.
- Biserica este răspunzătoare să-i boteze pe toți aceia care l-au primit pe Isus ca Domn.
- Biserica ar trebui să îngreuneze procesul de botez.
- După botez, creștinii ar trebui să fie instruiți să urmeze tot ce le-a poruncit Isus.

- După botez, nu mai este nevoie să-i înveți pe oameni nimic.
- Copiii sunt buni ucenici, de aceea trebuie botezați.

Care sunt criteriile pentru botez și cum trebuie făcut? Întâlnim numeroase exemple în cartea Faptele Apostolilor. Unul dintre ele este acela în care diaconul Filip a întâlnit un om pe un drum în deșert și i-a vorbit acestuia despre Isus ca Mântuitor. Deodată, omul a pus o întrebare foarte importantă: **“Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: <Iată o apă; ce mă împiedică să fiu botezat?>. Filip a zis: <Dacă crezi din toată inima, se poate.>. Famenul a răspuns: <Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.> A poruncit să stea carul, s-au pogorât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen” (Faptele Apostolilor 8:36-38).**

8. Ce ne spune acest pasaj despre botez?

- Singurul criteriu pomenit de Filip a fost ca omul să creadă în Isus Hristos din toată inima.
- Filip i-a spus omului că trebuie verificat înainte de a fi botezat.
- Omul a avut îndoieli mari în ceea ce privește Evanghelia.
- Omul și-a mărturisit credința în Isus Hristos.
- Filip a luat niște apă dintr-o sticlă și l-a stropit pe acel om.
- Filip și omul au mers amândoi în apă și Filip l-a scufundat pe acel om în apă.

Notă: Toți cărturarii religioși au căzut de acord că botezul în Noul Testament s-a făcut prin scufundare în apă. Cuvântul grecesc pentru “botez” are înțelesul de “a scufunda”. Noul Testament a fost scris inițial în limba greacă și “botez”, încă de la început, a fost înțeles ca însemnând “scufundare”. Pe la anul 1000, Papa a schimbat metoda de botez și a introdus stropirea cu apă. Bisericile ortodoxe grecești și rusești nu s-au schimbat niciodată și ele practică scufundarea. Totuși, ca și bisericile catolice, au și botezul copiilor, botez care nu necesită credință personală înainte de botez.

Mărturie personală:

Marcați propoziția care vi se potrivește cel mai bine:

- Am fost “botezat” când eram copil, așa cum cerea tradiția.
- L-am primit pe Hristos ca Domn și Mântuitor.
- Am fost botezat prin scufundare, ca mărturie a credinței personale în Isus Hristos.
- Aș dori să mărturisesc credința mea în Hristos prin botez, așa cum ne învață Biblia.

AL PATRULEA PAS

Alătură-te poporului lui Dumnezeu

În timpul ucenicilor, este evident faptul că botezul avea o importanță foarte mare. Sunt multe dintre cărțile Bibliei care ne spun că suntem salvați numai prin pocăință și credință în Domnul Isus și, prin urmare, botezul nu mântuiește- tot în Biblie vedem că aceia care L-au primit pe Hristos ca Domn au fost până la urmă botezați și primiți ca membri în biserică. Un exemplu este cel de mai jos: **“Și, cu multe cuvinte, mărturisirea, îi îndemna, și zicea: <Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.> Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adaus aproape trei mii de suflete” (Faptele Apostolilor 2:40-41).**

1. În cele două versete de mai sus, vedem următoarele:

- Credința mântuitoare în Isus Hristos include și o decizie morală de a lăsa în urmă obiceiurile vechi, din lume.
- Toți cei care L-au acceptat pe Isus Hristos au fost botezați.
- Mulți dintre cei care L-au acceptat pe Isus Hristos au fost botezați.
- Cei botezați au fost adăugați la numărul celor din biserică.

Două lucruri devin de bun simț, atunci când studiem Biblia.

- 1) Botezul este modul normal de a arăta că acum aparținem lui Hristos, că am renunțat la obiceiurile vechi și că avem o viață nouă.
- 2) Pentru cei care sunt cu adevărat salvați, nu numai botezul ci și includerea în biserică vin de la sine.

“Și Dumnezeu adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.” (Faptele Apostolilor 2:47)

2. În acest pasaj, Biblia ne spune:

- Oricine fusese mântuit a fost inclus în biserică.
- Numai cei care fuseseră mântuiți au fost primiți ca membri în biserică.
- Numai cei mai buni dintre cei mântuiți au devenit membrii bisericii.
- A fi membru în biserică este voința lui Dumnezeu pentru cei mântuiți.
- A fi membru în biserică este dreptul care aparține numai celor ce se dovedesc credincioși.

3. Părerea ta: De ce toți cei care sunt mântuiți să fie botezați și să devină membri în biserică?

- Biserica trebuie să aibă grijă, din punct de vedere spiritual, de cei mântuiți, fie că sunt slabi sau puternici în credință. A-l respinge pe cel slab este ca și cum biserica își refuză răspunderea de a avea grijă de el.
- A fi mântuit de Domnul este similar cu a deveni membru al Trupului Său (n.tr. Biserica).
- Nu toți care sunt mântuiți ar trebui să fie membri ai bisericii. Dacă vreodată au eșecuri spirituale, asta ar face de rușine biserica.
- Fiecare creștin are nevoie să facă parte dintr-o familie spirituală care să-i poarte de grijă și să fie un loc în care creștinul să crească și să slujească.
- Noi suntem mântuiți prin har; și tot prin har devenim membri ai bisericii lui Hristos.

Viața ca membru al bisericii. Este imposibil pentru un creștin să se dezvolte spiritual în afara unei părtașii dintr-o biserică nou-testamentală. A fi membru în biserică nu numai că te ajută în creșterea ta spirituală, dar te și pregătește și-ți oferă prilejuri de a-L sluji pe Domnul împreună cu alții. A fi membru în biserică este mult mai mult decât să ai numele scris într-un registru. Ci înseamnă să-ți încruciești drumurile pe tărâm spiritual cu ceilalți din biserică și să realizezi lucruri împreună. Cel care a scris

Evrei spunea: **“Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evrei 10:25).**

4. Aici, Biblia spune:

- Nu prea are importanță dacă ne întâlnim unii cu alții.
- Chiar în timpul Noului Testament, unii aveau răul obicei de a nu se duce la biserică în mod regulat.
- Trebuie să ne întâlnim și să ne încurajăm unul pe altul, în timp ce-L așteptăm pe Domnul.
- Biblia este foarte clară în ceea ce-i privește pe diferiți lucrători din biserică și cum sunt ei așezați acolo să te ajute pe tine, ca membru al bisericii.

“Și El (Isus Hristos) a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători” (Efeseni 4:11).

5. Acest verset ne spune:

- Dumnezeu dă bisericii anumite feluri de lucrători.
- Scopul acestor oameni este de a-i pregăti pe toți oamenii lui Dumnezeu pentru slujire.
- Toate aceste acte de slujire sunt menite să crească trupul lui Hristos, biserica.
- Nu prea cred că Dumnezeu are ceva de lucru pentru toți oamenii.
- Este responsabilitatea noastră, de creștini, să lucrăm la “bucățița” noastră, care laolaltă cu celelalte bucățele formează biserica.

Noul Testament are multe să ne spună despre cum apartenența la o biserică ne ajută pe plan personal și despre cum trebuie să fim în biserică. Ca exemple, avem versetele următoare. ***“Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai pe sus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii” (Coloseni 3:12-14).***

6. Cum spune Dumnezeu să ne îmbrăcăm în biserică?

- Bărbații trebuie să poarte o cravată și femeile rochii lungi.
- NU contează ce purtăm “fizic”, dar înlăuntrul nostru ar trebui să fim “îmbrăcați” cu îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe și să avem întotdeauna răbdare.

7. De ce se vorbește atât de mult în biserică despre iertare?

- Ca într-o familie, n-ar trebui să ne surprindă când un membru spune sau face ceva care-l jignește pe un altul.
- Tot ca în familie, iertăm și le trecem cu vederea greșelile celorlalți, dorindu-ne ca și ei să facă același lucru.
- Iubiți-vă unul pe altul, acesta e lucrul de care avem nevoie cel mai mult în biserică.
- De vreme ce toți membrii bisericii sunt perfecți, nu e nevoie de nici o iertare.

“Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus, și mulțamiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl” (Coloseni 3:15-17).

8. Ce aflăm din acest verset cu privire la pacea lui Dumnezeu?

- Ca biserică și membrii ei, trebuie să lăsăm pacea lui Hristos să locuiască în noi.
- Avem dreptul să spunem orice în biserică, chiar dacă asta i-ar deranja sau jigni pe unii de acolo.
- Viața creștină se presupune a fi o viață plină de pace, liniște.

9. Ce ne spune Biblia despre ce trebuie să facem în biserică?

- Orice am întreprinde, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie în centrul studiului, predicilor și închinării noastre.
- În biserică, ar trebui să ne învățăm și să ne sfătuim unii pe alții.
- Ar trebui să-l cântăm lui Hristos cu bucurie și mulțumire în inimile noastre.
- Ar trebui să stăm în picioare o oră sau mai mult, ca pedeapsă și sacrificiu pentru păcatele noastre, și să-l cântăm lui Dumnezeu.
- Ar trebui să facem totul în numele Mântuitorului și Domnului Isus Hristos, mulțumind lui Dumnezeu prin Isus.
- Ar trebui să facem totul în numele lui Iehova.

Ascultă-L pe Domnul

Înainte de a-L cunoaște pe Hristos, eram "fi ai neascultării" prin natura noastră, trăind departe de Dumnezeu și de voia Lui în viețile noastre. Când L-am primit pe Hristos ca Domn, am promis să-L urmăm și să-L slujim, în supunere totală. Ne-am îndepărtat de obiceiurile noastre vechi, răzvrătite, și am început o viață de ascultare, cu multe binecuvântări.

Porunca de a se supune și promisiunile pentru cel ascultător. Ultima poruncă a lui Isus către poporul Său a fost: **"Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit"** (Matei 28:19-20a).

1. Prin aceste cuvinte, Isus le-a spus:

- Duceți-vă la oamenii de pretutindeni și învățați-i despre Isus și despre Cuvântul Său.
- Botezați-i pe cei care se hotărăsc să-L urmeze pe Isus.
- Spuneți-le celor care sunt botezați să trăiască după pofta inimii, atâta timp cât își păstrează credința.
- Spuneți-le celor care sunt botezați să se supună tuturor poruncilor lui Isus.

2. Părerile tale: De ce crezi că este așa de important să ne supunem la tot ce a spus Isus?

Dumnezeu l-a ales pe Iosua pentru o lucrare importantă, aceea de a duce Israelul în Țara Promisă. Dumnezeu i-a dat lui Iosua instrucțiuni care ne sunt și nouă de mare folos: **"Întărește-te numai, și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea, nici la dreapta nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face"** (Iosua 1:7).

3. Fă un semn în dreptul instrucțiilor de mai jos, date de Dumnezeu lui Iosua:

- Fii puternic și plin de curaj când Îl urmezi pe Dumnezeu.
- Supune-te legii și instrucțiilor date de Dumnezeu lui Moise și poporului Său.
- Să nu vă îngrijoreze cât de mult Îl ascultă el pe Dumnezeu.
- Dacă-L urmează pe Dumnezeu îndeaproape, va avea succes oriunde s-ar duce.

4. Tu ce crezi: Cât de mult a avut de a face supunerea lui Iosua cu izbânda lui în viață?

5. Cine are mari șanse de a fi un laș, fără curaj în viață?

- Persoana care trăiește după capul lui, după cum alege în viață.
- Persoana care este atentă să facă întocmai ce vrea Dumnezeu.

Isus Însuși a făcut o promisiune celor care l se supun: **"De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelii zidite pe stâncă"** (Matei 7:24-25).

6. Isus spune foarte clar că:

- Este foarte înțelept să auzi și să ascuți învățăturile lui Isus.
- Adevărații creștini nu vor avea de trecut prin nici o greutate în viața lor.
- Momentele grele apar la oricine, chiar și la creștini.
- Cel care trăiește după învățăturile lui Isus nu se va clătina când vin furtunile.
- Pericolul neascultării. Isus a continuat cu următorul avertisment:

"Însă orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea; ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare" (Matei 7:26-27).

7. Ce spune Isus despre cei care aud poruncile Lui, dar aleg să trăiască după cum îi taie capul?

Iertare pentru neascultare: Știm că am păcătuit înainte de a-L accepta pe Hristos ca Domn. Chiar dacă suntem născuți din nou, tot vom mai păcătui și Îl vom dezamăgi pe Hristos. Ne poate ierta Dumnezeu dacă vom păcătui, creștini fiind? Pavel ne zice: **"În El (Isus) avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său, pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere"** (Efeseni 1:7-8).

8. Scriindu-le creștinilor, Pavel spune:

- Isus a plătit cu sângele Său pentru păcatele noastre.
- Numai nouă, creștinilor, ni se oferă iertarea păcatelor prin Hristos.
- Este destul de greu să obții iertarea lui Dumnezeu.
- Dumnezeu își răspândește harul Său peste noi, care include și iertarea tuturor păcatelor.

După ce-L cunoști pe Hristos, se mai poate păcătui; dacă da, atunci cum putem obține iertarea deplină a lui Dumnezeu? Ucenicul Ioan ne răspunde: **"Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim**

păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:8-9).

9. Ioan clarifică acest lucru:

- Creștinii care spun că nu au păcat, se înșală pe ei înșiși.
- Când păcătuim, ar trebui să ne oprim și să-l mărturisim Lui Dumnezeu în ce fel de păcat ne aflăm.
- Când cădem de acord cu Dumnezeu asupra păcatului făcut, El ne va ierta și ne va curăța.
- Potrivit lui Ioan, sunt multe păcate pe care Dumnezeu nu le poate ierta.

Prețul neascultării. Unii oameni cred prosteste că “Dacă Dumnezeu poate și îmi va ierta orice păcat, atunci de ce să nu merg din păcat în păcat; doar trebuie să-mi aduc aminte și să-l cer iertare de fiecare dată.” Această persoană nu știe ce înseamnă să fii creștin. Creștinul adevărat a renunțat la obiceiurile lui vechi cu desăvârșire, nu mai trăiește pentru sine, ci pentru a urma drumul lui Isus.

Dar chiar și așa, acei creștini adevărați care mai păcătuiesc și-l cer iertare lui Dumnezeu, sincer, trebuie să știe că este un preț de plătit pentru fiecare păcat, chiar și pentru cele pe care le iartă Dumnezeu. Pavel scrie: ***“Nu vă înșelați: Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va și secera” (Galateni 6:7).***

10. Părerile voastre: Dacă un creștin se hotărăște să se apuce de băut, fumat și luat droguri, îl va feri iertarea lui Dumnezeu să nu se îmbolnăvească, să se distrugă sau să moară de tânăr?

11. Cele de mai jos sunt câteva dintre situațiile în care omul seamănă și culege exact ce a semănat:

- Neglijarea părtășiei cu creștinii și legarea de prietenii cu mai mulți oameni care nu-L cunosc pe Dumnezeu.
- Necinstea în studiu, muncă și în profesie.
- Aventuri amoroase de tot felul.
- Trăire egoistă, fără să te gândești la Dumnezeu sau la alții.
- Răutate față de oameni și ținerea mâinii. the blessing of others.

Evaluare personală: Întreabă-te în acest moment ce anume din viața ta nu-l prea place lui Dumnezeu. Mărturisește-L Lui și roagă-L să te curețe. Vei începe imediat să trăiești în biruință și în iertarea lui Dumnezeu.

AL ȘASELEA PAS

Îmbogățește-ți prietenia cu Domnul

De acum încolo, calitatea vieții tale va depinde, mai mult decât orice, de înflorirea prieteniei tale cu Domnul. De aceea a scris Petru: **“ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (2 Petru 3:18)**. Isus Însuși le-a spus creștinilor: **“Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu mine” (Apocalipsa 3:20)**.

1. Din cuvintele lui Isus înțelegem următoarele:

- Cea mai mare parte a timpului Isus e departe de noi.
- Isus e mereu lângă noi și își dorește să intre în viețile, gândurile și faptele noastre.
- Chiar dacă vrem sau nu, Isus oricum va intra.
- Isus ni se va alătura numai dacă Îl invităm.
- Este foarte important să fim cu urechea ciulită la Domnul, să auzim când ne vorbește și să-L invităm în viețile noastre.
- Isus vrea să fie aproape de noi, să stea la masă și să mănânce cu noi.

Va trebui să ne întrebăm: “Cum să-L invităm pe Isus la noi în fiecare zi și să ne bucurăm de prezența Lui? Practic, cum se face lucrul acesta? Răspunsul este că trebuie să comunicăm continuu cu El, să-L ascultăm ce are de spus și să-L răspundem.

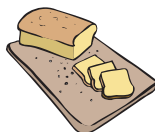
Cum putem să-L auzim pe Domnul: Câteodată Domnul îți va vorbi și Se va arăta în duhuri care se întâmplă în viața ta ori a celor care sunt împrejurul tău. Alteori, va vorbi direct duhului tău, ca să-ți transmită ceea ce vrea de la tine sau ce părere are despre ceva anume. Totuși, atunci când ne bazăm mult pe simțiri, se întâmplă să confundăm duhul Domnului cu alte duhuri. De aceea ne-a dat Domnul Biblia, Cuvântul Său fără greș.

În mod repetat, Dumnezeu ne spune să ne hrănim direct din Cuvântul Său și să luăm aminte la ce are de spus. Petru scrie: **“Și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire, dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul” (1Petru 2:2-3)**.

2. Aici, ni se spune:

- Precum plânge copilul mic pentru lapte, așa să plângem și noi pentru laptele duhovnicesc și curat din Biblie, cel al lui Dumnezeu.
- Acest lapte ne va ajuta să creștem spiritual.
- Dacă am fost mântuiți și am văzut că Domnul este bun, nu mai avem nevoie de Biblie.

Isus a spus: **“Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” (Matei 4:4)**.

3. Cuvintele lui Isus înseamnă:

- Cuvântul lui Dumnezeu este “pâine”, care ne dă viață și putere.
- Principala noastră îngrijorare trebuie să fie pentru stomacul nostru, să nu cumva să sărim peste vreo masă.

Asta înseamnă că, în fiecare zi, poate de câteva ori pe zi, trebuie să deschidem Biblia și să citim. Un lucru interesant este că, aproape orice am citi, ne regăsim întocmai în acele pasaje. Citind, Domnul va putea să-ți vorbească despre nevoile tale curente și despre situația ta în general. Prin asta să nu înțelegi că ar trebui să deschideți Biblia și, cu ochii închiși, să puneți degetul acolo unde trebuie citit!

E important să aveți un plan de citire sistematică a Bibliei. Sunt multe modele, îl puteți consulta pe pastorul sau învățătorul vostru să vă ajute să alegeți. Iată câteva idei: Începe cu Noul Testament, în special Evangheliile, urmărind exemplul lui Isus, învățăturile și dragostea Lui. Apoi, citește scrisorile mai scurte ale ucenicilor, cum ar fi Filipeni, Coloseni și 1 Petru. După aceea, închină-te Domnului prin Psalmi și descoperă înțelepciunea din Proverbe. Apoi, citește în fiecare zi din Vechiul și din Noul Testament, începând cu Geneza și poate cu Faptele Apostolilor. Planifică-ți un anumit timp de citire a Bibliei.

Când Iosua și-a început lucrarea, Dumnezeu l-a vorbit direct despre calea spre succes: **“Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune” (Iosua 1:8)**.

4. Ce zice Însuși Dumnezeu despre Cuvântul Său?

- Ar trebui să vorbești despre Cuvânt și cu alții.
- Ar trebui să te gândești la Cuvânt zi și noapte.
- Chiar dacă luăm sau nu în considerare Cuvântul, noi creștinii vom izbândi și vom fi prosperi în tot ce facem.
- Dacă luăm aminte la Cuvântul lui Dumnezeu, putem avea izbândă și prosperitate.

Cum putem vorbi cu Domnul? Nu numai că El ne vorbește nouă, dar și noi putem să-L vorbim. Știți doar că Dumnezeu vă știe orice gând și tot ce faceți. Așa că, fiți sinceri cu El și vorbiți-L tot timpul. Pavel ne spune cum ar trebui să fie rugăciunile noastre: **“Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5:18)**.

5. Care trebuie să fie atitudinea noastră când vorbim cu Dumnezeu?

- Avem motive să fim mereu fericiți atunci când Domnul este de partea noastră.
- Trebuie să vorbim cu El mereu, de vreme ce El este prietenul nostru cel mai bun.
- Trebuie să-L mulțumim în orice împrejurări, știind că El ne va ajuta.
- Nu prea contează pentru Dumnezeu dacă ne rugăm sau nu.

Isus s-a rugat mult și a avut efect mare. Așa că ucenicii Săi L-au întrebat cum să se roage. Și El le-a dat "Rugăciunea model", nu ca pe ceva ce trebuie repetat mecanic, ci ca un model a ceea ce trebuie să conțină o rugăciune.

***"Iată dar cum trebuie să vă rugați: Tatăl Nostru care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău; vie împărăția Ta; facă-Se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău"* (Matei 6: 9-13).**

6. Ce idei sunt ilustrate în această rugăciune?

- Trebuie să ne adresăm lui Dumnezeu ca fiind Tatăl nostru.
- Trebuie să începem rugăciunea direct cu ceea ce vrem noi.
- Trebuie să recunoaștem puterea, gloria și sfințenia lui Dumnezeu.
- Trebuie să-L rugăm să ia frâiele în mâini și să ne conducă.
- Trebuie să-I cerem ca totul să se facă numai după voia Lui.
- Nu trebuie să cerem lucruri materiale, cum ar fi mâncare, haine și adăpost.
- Trebuie să-I cerem să ne ierte.
- Trebuie să-i iertăm pe cei ce ne-au greșit.
- Trebuie să-I cerem să ne țină departe de cel rău și de ispite.

În această rugăciune, Isus spune că Dumnezeu ne va ierta precum îi iertăm și noi pe cei care ne greșesc. Asta este o condiție pentru ca rugăciunea să aibă efect. O altă ar fi să fim curățați de păcatul care stă între noi și El. Dumnezeu a vorbit poporului răzvrătit al lui Israel: ***"Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să v-asculte"* (Isaia 59:1-2).**

7. Care este mesajul lui Dumnezeu către poporul neascultător?

- Brațul Domnului este întotdeauna destul de puternic să mântuiască.
- Oamenii n-ar trebui să creadă că Dumnezeu este tare de urechi.
- Păcatul în viețile oamenilor nu este băgat în seamă de Dumnezeu.
- Păcatul în viețile oamenilor îl face pe Dumnezeu să-și întoarcă Fața de la ei și să nu le audă rugăciunile.

Deci, ce trebuie să facem noi cu păcatele noastre, zi de zi? Ioan ne spune: "Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire" (1 Ioan 1:9).

8. Potrivit lui Ioan, ce trebuie să facem să ni se ierte păcatele și să ajungem într-o formă spirituală în care suntem auziți de Dumnezeu și ni se răspunde la rugăciuni?

Încheiem cu promisiunea lui Isus cu referire la rugăciune: ***"Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu; cereți, și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină"* (Ioan 16:24).**

Folosește-ți darurile spirituale

Când ați fost mântuiți, Domnul a făcut multe lucruri în viețile voastre. Printre altele, și iertarea de păcate, mutarea Lui în tine și punerea pecetei Duhului Sfânt, acordarea unei părți din moștenirea veșnică a lui Isus și multe altele. Acesta este scopul exprimat al lui Dumnezeu, acela ca fiecare copil al Său să aparțină familiei spirituale a bisericii Sale; și Însuși Dumnezeu te-a adăugat la biserică. Precum zice și versetul următor: **“Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți” (Faptele Apostolilor 2:47b)**, acest lucru era valabil de la început. Și chiar și în ziua de astăzi!

Daruri, pe care le-ai primit de la Duhul Sfânt: Când ai fost mântuit și adăugat de Domnul la biserică prin Duhul Sfânt, care acum trăiește în tine, El ți-a dat daruri deosebite pe care să le aduci în biserică. Aceste daruri sunt date spre folosul familiei bisericii. În același timp, darurile pe care El le-a dat celorlalți sunt spre folosul tău. Pavel o spune foarte clar. **“Căci după cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte suntem mădulare unii altora” (Romani 12:4-5).**

1. Cum se poate compara corpul omenesc cu biserică?

2. Părerea ta: De ce sunt membrele corpului diferite unele de altele? În ce sens membrele corpului omenesc “sunt membre” la altele din corp?

Pavel continuă, spunând că noi suntem “membre” sau părți importante ale bisericii și menționează cum aceste membre lucrează împreună. **“Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat” (Romani 12:6a).**

3. Ce știm despre darurile noastre spirituale?

- Oamenii din biserică sunt diferiți prin darurile pe care le au.
- Aceste daruri sunt nemuncite, ele sunt daruri date de Dumnezeu în harul Său.
- Ele sunt câștigate de cei care le merită cel mai mult.

“Cine are darul proorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă, să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții, să se țină de învățatură. Cine îmbărbătează pe alții, să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește, să cârmuiească cu râvnă. Cine face milostenie, s-o facă cu bucurie” (Romani 12:6b-8).

4. Subliniați cele șapte daruri menționate în acest pasaj. Pe care dintre acestea crezi că le-ai văzut la “membrii” din grupul tău?

5. Pe scurt, ce spune Pavel că ar trebui să facem cu darurile noastre spirituale?

- Nu prea contează pentru Dumnezeu dacă le folosim sau nu.
- Ar trebui să-i slujim pe ceilalți în funcție de darurile pe care le avem.
- Ar trebui să folosim darurile noastre cât de bine putem.

În Noul Testament sunt câteva pasaje care vorbesc despre darurile spirituale care sunt date fiecărui creștin. Sunt menționate cam 22 de astfel de daruri. Numai Isus Hristos le avea pe toate. Fiecare creștin are unul și cei mai mulți au câteva dintre acestea. Darurile ne sunt date de Duhul Sfânt care acum locuiește în tine și în fiecare creștin. Ele sunt diferite de talentele înnăscute, deși se poate să fie înrudite cu acestea. De exemplu, o persoană poate avea talentul natural de a vorbi bine în public. Dar numai darul Duhului Sfânt îl poate face “profet”, o persoană care predică și, deci, vorbește în numele lui Dumnezeu.

Apostolul Petru și Pavel sunt de aceeași părere despre darurile spirituale. Primul scrie: **“Ca niște buni ispravnicii ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care l-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos.” (1 Petru 4:10-11a)**

6. Ce spune Petru despre aceste daruri spirituale?

- Slujirea noastră trebuie să fie bazată pe darul pe care îl avem.
- Darurile spirituale ni se dau pentru ca să avem posibilitatea să-i slujim pe alții.
- Noi nu suntem proprietari, ci numai folosim aceste daruri care vin de la Dumnezeu.
- Darurile spirituale sunt ale noastre, putem să le folosim cum vrem, mai ales pentru câștigul nostru.
- Când ne folosim darurile, trebuie să o facem cu toată încrederea în puterea lui Dumnezeu.

Cum știm care sunt darurile noastre spirituale. Biblia nu merge atât de departe încât să ne spună care sunt acele daruri în ceea ce privește persoana noastră. Acestea devin evidente pe măsură ce crești spiritual în Domnul și în slujirea Lui. În 1 Corinteni, capitolele 12, 13 și 14, Pavel scrie despre aceste daruri mult mai pe larg. Pe ceea ce pune el accentul este ca darurile să fie exercitate pentru binele altora și nu că unele sunt mai importante și mai folositoare decât altele. Dar cel mai mare dintre ele, așa cum apare în 1 Corinteni 13, este darul de dragoste al lui Hristos în inimile noastre. Iată câteva sugestii despre cum să știi care îți sunt darurile spirituale:

1. Ca o binecuvântare de la Domnul, noi ne bucurăm întotdeauna să folosim aceste daruri. De exemplu, persoanei care are darul slujirii, îi place la nebunie să slujească. Acești oameni sunt de regulă primii care sar în ajutor. Cine are darul profeției (vorbitor pentru Dumnezeu) îndrăgește să vorbească. Simon Petru, de exemplu, care a devenit un predicator mare, era primul care deschidea vorba în grupul ucenicilor.

2. Prietenii și familia spirituală îți vor spune ce vād în tine mai special. Tu însuți poți vedea multe din aceste daruri.

3. Poți să te duci să slujești în mai multe lucrări. Darurile spirituale se dezvoltă pe măsură ce le folosești. De exemplu, mulți creștini au darul de a-i învăța pe alții, dacă au acces ușor la cărți. Cu cât predau mai mult, cu atât devin mai buni. Dacă te implici într-o lucrare, dar simți că nu te ajută la nimic sau tu nu binecuvântezi pe alții, du-te în altă parte, unde vei simți altfel. Să nu accepți să faci lucruri care nu te ajută să crești spiritual, cu care te simți frustrat. Caută slujiri unde simți binecuvântarea lui Dumnezeu în viața ta.

Răsplata unui Slujitor Credincios. Darurile spirituale sunt importante, dar trebuie să-ți amintești că ele sunt singurele pe care ți le-a dat Dumnezeu pentru slujire. Fiecare creștin "este salvat pentru a sluji" - acesta este lucrul pe care îl așteaptă Dumnezeu de la noi. Și-a vărsat sângele Lui pentru tine și acum te cheamă să-L slujești. Tu L-ai acceptat ca Domn de bunăvoie și țelul tău trebuie să fie să-L slujești pe El cum poți tu mai bine.

Isus spune, în capitolul 25 din Matei, o pildă despre un om bogat care a dat banii săi celor trei servitori ai lui, ca să-i înmulțească. Doi dintre ei au fost credincioși, dar al treilea a ascuns pur și simplu banii, cu gândul să-i dea înapoi stăpânului, dar fără profit. Uitați ce a spus stăpânul unuia dintre cei doi servitori credincioși: **"După multă vreme, stăpânul robilor acelora s-a întors și le-a cerut socoteala. Cel ce primise cei cinci talanți, a venit, a adus alți cinci talanți, și a zis: <Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți.> Stăpânul său i-a zis: <Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.>" (Matei 25:19-21).**

7. Ce crezi că a vrut Isus să spună în această parte a povestirii?

- Într-o bună zi, Domnul va veni la noi și ne va cere socoteală de cum ne-am folosit viețile noastre și darurile spirituale pe care ni le-a dat.
- Domnului nu prea îi pasă dacă suntem sau nu credincioși în slujirea Lui.
- Domnul își va exprima bucuria pentru câștigul ce l-au oferit viețile noastre Lui și Împărăției Lui.
- Dacă suntem credincioși în ce avem, Domnul ne va da și mai multe avantaje pentru eternitate.
- Atât Domnul cât și noi vom fi bucuroși că lucrăm pentru El aici pe pământ.

Cum să fi un organizator care prosperă

Mulți sunt oamenii care cred că amestecul lui Dumnezeu în viețile noastre are de a face numai cu spiritul și veșnicia, și nu cu bunăstarea noastră financiară, fizică sau materială. Asta este o greșeală mare, fiindcă Domnul vrea să ne binecuvânteze și să slujim și în aspectele financiare, fizice și materiale dar și în cele spirituale.

Binecuvântările Domnului promise nouă: **“Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug” (Ioan 10:10b).**

1. Părerii: Ce crezi că a vrut să spună Isus cu asta?

- Cu siguranță El vorbea despre viață sub toate aspectele.
- El vorbea numai despre viața veșnică.
- Scopul Lui este nu numai ca noi să avem viață în El, dar să fie o viață din belșug.

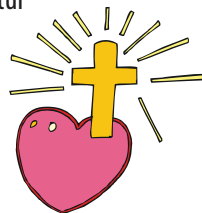
Pavel avea o mare încredere în puterea lui Dumnezeu de a-și mulțumi poporul. El scris creștinilor în Filipi: **“Și Dumnezeu meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos” (Filipeni 4:19).**

2. Ce a spus Pavel despre Dumnezeu că va face pentru credincioșii Lui?

- El va avea grijă numai de nevoile lor spirituale.
- El va avea grijă de toate nevoile.
- El a promis că va avea grijă de toate nevoile lor dar și că le va da tot ce vor.
- Această promisiune se bazează pe bogăția Sa care vine prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Dumnezeu Stăpânește Totul. El este în stare să promită că va avea grijă de toate nevoile noastre fiindcă el are în stăpânire totul. **“Al Meu este argintul, și al Meu este Aurul, zice Domnul oștirilor” (Hagai 2:8).**

Asta înseamnă că Dumnezeu are în proprietate și ce ne aparține nouă. El este stăpânul trupului nostru, al vieților noastre, al familiei noastre și a tot ce avem noi. El este stăpânul fiindcă EL a creat totul și fiindcă el a cumpărat totul prin sacrificiul de la cruce. Petru a scris: **“căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană” (1 Petru 1:18-19).**

Viața noastră a fost plină de păcate, egoism și eram despărțiți de Dumnezeu. Sacrificiul de sânge al lui Isus ne-a salvat și ne-a făcut ai Lui pe deplin. De aceea Îl numim “Domn”-El a plătit și ne-a cumpărat, suntem ai Lui. Pavel a spus-o foarte clar: **“Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul vostru” (1 Corinteni 6:20a).**

3. Pavel ne spune:

- Noi suntem cumpărați, nu ne mai aparținem.
- Suntem liberi să trăim cum vrem.
- Trebuie să-L onorăm pe Dumnezeu cu trupul nostru.

4. Părerii: Cum să-L onorăm pe Dumnezeu cu trupurile noastre?

- Slujindu-i pe alții în moduri practice.
- Ferindu-ne de imoralitate sexuală.
- Să ne câștigăm existența pentru noi și pentru familia pe care ne-a dat-o Dumnezeu.
- Cântând și slăvindu-L pe Dumnezeu cu vocile noastre.
- Bând alcool, fumând și luând droguri.
- Având grijă de sănătatea noastră cum putem mai bine.

Tu ești administratorul lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu este proprietarul tuturor lucrurilor, atunci este clar că tu nu stăpânești nimic. Deci, cum ne simțim vizavi de lucrurile pe care le credeam ale noastre? În multe versete din Biblie, ni se spune că suntem “administratori” sau “supraveghetori” a ceea ce avem. Sarcina noastră este de a avea grijă de ce ne-a dat Dumnezeu. Și Pavel a scris: **“Încolo, ce se cere de la ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui” (1 Corinteni 4:2).**

5. Părerii: Ce crezi că înseamnă “ispravnic” sau “administrator” al lucrurilor date de Dumnezeu?

- Nici unul din aceste lucruri nu-mi aparține.
- Sunt răspunzător pentru ce fac cu ele.
- Pot să fac cu ele ce vreau.
- Trebuie să am în așa fel grijă de ele încât să dovedesc că sunt credincios lui Dumnezeu, adevăratul proprietar.

A fi administratorul lui Dumnezeu este o mare binecuvântare. Asta înseamnă că viețile noastre materiale și spirituale îi aparțin în întregime și El își asumă această responsabilitate pentru bunăstarea noastră. Dumnezeu se îngrijește de tot ce este al Lui. O altă alternativă pe care o avem este să facem ca mai înainte, să ne asumăm responsabilitatea pentru viețile noastre și să-l dăm de înțeles lui Dumnezeu că noi suntem stăpânii noștri. Bineînțeles că atunci ne vom îngrijora de toate cele necesare vieții. Dar Isus a spus: **“Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33).**

6. Părerii: Cred că Isus a spus:

- Prima mea grijă trebuie să fie să-L iubesc și să-L slujesc pe Dumnezeu cu toată inima mea.
- Mai bine mă îngrijesc de ale mele; ce contează ce vrea Dumnezeu?
- Dumnezeu îi răsplătește pe toți cei care pun mai presus slujirea Lui decât lucrurile de care au nevoie.

7. Părerii: Cum crezi c-o să aibă grijă Dumnezeu de nevoile noastre?

- Nu mai trebuie să muncesc să-mi câștig existența.
- Dumnezeu îmi va da belșug în lucrul meu.
- Dumnezeu mă va călăuzi și mă va binecuvânta atâta timp cât Îl slujesc.

Testul și Promisiunea Zecuielii. Ce ușor e să spunem că tot ce avem și tot ce facem este pentru Dumnezeu. Poate fi sau nu poate fi adevărat. Dumnezeu ne-a dat un test în privința sincerității noastre, care este în același timp și o mare promisiune. Începând cu Avram, poporul lui Dumnezeu l-a dat 10% din venitul lor, ca semn al sincerității în administrație și în grija a ceea ce le-a dat Dumnezeu aici pe pământ. Dumnezeu face o promisiune celor care respectă zecuiala.

“Aduceți însă la casa vistieriei toate zecuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare” (Maleahi 3:10).

8. Părerii: Ce înseamnă acest verset pentru viața ta?

- Numai 10% din ce câștig Îi aparține lui Dumnezeu.
- Tot ce câștig Îi aparține lui Dumnezeu, dar cel puțin 10% trebuie să-l dăm pentru “hrană în Casa Lui”.
- Lui Dumnezeu Îi este foame și trebuie să-L hrănim noi.

- Casa lui Dumnezeu este biserica, unde El dorește să-i hrănească bine pe toți care vin acolo.
- Lucrarea lui Dumnezeu, care se îngrijește de nevoile celor săraci, trebuie finanțată.
- Cei care respectă zecuiala, săraci sau bogați, dau aceeași sumă de bani în ochii lui Dumnezeu.
- Dumnezeu promite toate binecuvântările celor care dau zecuiala cu credințioșie.
- Dumnezeu promite fiecărui zecuiitor că-l va face milionar.

Încheiem aici studiul cu sfatul lui Pavel despre darul nostru către Dumnezeu. Luați aminte: **“Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău, sau de silă, căci pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu” (2 Corinteni 9:6-7).**

Felul cum dăm, precum și felul cum trăim, arată cât de mult îl lăsăm pe Dumnezeu să fie Stăpânul vieților noastre.

